

Standardy ochrony małoletnich

W:

Anna Skierczyńska. Usługi psychologiczno-terapeutyczne.

Wojciech Sekta. Usługi psychologiczno-terapeutyczne.

Magis. Anna Skierczyńska Wojciech Sekta spółka cywilna

Preambuła

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez osoby prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą (zwane dalej "prowadzącymi") oraz jej pracowników jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Prowadzący oraz pracownicy traktują dziecko z szacunkiem i godnością oraz uwzględniają jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Prowadzący i pracownicy, realizując te cele, działają w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych w jednoosobowej działalności gospodarczej oraz swoich kompetencji.

Rozdział I

Objaśnienie terminów

§ 1.

1. Pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia.
2. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
3. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
4. Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.
5. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka, lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie, przez jakąkolwiek osobę, w tym prowadzącego lub pracownika.

Rozdział II

Zasady zapewniające bezpieczne relacje z małoletnimi

§ 2.

1. Prowadzący i pracownicy są zobowiązani do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy ich reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe.
2. Prowadzący i pracownicy działają w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji swoich zachowań.

§ 3.

1. Prowadzący i pracownicy w komunikacji z dziećmi kierują się następującymi zasadami:
  - 1) zachowują cierpliwość i szacunek;
  - 2) wyrażają się w sposób adekwatny do wieku dzieci, ich poziomu rozwoju i okoliczności danej sytuacji;

- 3) nie ośmieszają, nie upokarzają, nie obrażają i nie lekceważą dziecka;
  - 4) nie krzyczą na dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z konieczności zachowania bezpieczeństwa;
  - 5) nie ujawniają informacji wrażliwych dotyczących dziecka osobom nieuprawnionym, w tym innym dzieciom. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej;
  - 6) szanują prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępianie od tej zasady, aby chronić dziecko, wyjaśniają mu to;
  - 7) w obecności dzieci nie używają wulgarnych słów, gestów i żartów, nie czynią obraźliwych uwag, nie nawiązują w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej;
  - 8) nie wykorzystują pozycji władzy lub przewagi fizycznej nad dzieckiem w celu zastraszania, przymuszania lub grożenia;
  - 9) zapewniają dzieciom możliwość swobodnego informowania, gdy czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów oraz odpowiednio reagują na te informacje, np. udzielają stosownej pomocy.
2. Prowadzący i pracownicy podejmując działania z dziećmi kierują się następującymi zasadami:
- 1) doceniają i szanują wkład dzieci w podejmowane działania;
  - 2) traktują równo bez względu na płeć, orientację seksualną, sprawność lub niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd;
  - 3) nie faworyzują dzieci;
  - 4) nie nawiązują z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych; ani nie składają mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych;
  - 5) nie utrwalają wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych;
  - 6) nie proponują dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również nie używają ich w obecności dzieci;
  - 7) nie przyjmują prezentów od dziecka i od jego opiekunów, które mogłyby prowadzić do konfliktu interesów;
  - 8) stosownie rozwiązują sytuacje, w których nastąpiło ryzyko zauroczenia się dzieckiem przez prowadzącego lub pracownika lub zauroczenia się przez dziecko prowadzącym lub pracownikiem.
3. Prowadzący i pracownicy kierują się następującymi zasadami dotyczącymi kontaktu fizycznego z dziećmi:
- 1) wszelkie przemocowe działanie wobec dziecka jest niedopuszczalne;
  - 2) nie biją, nie szturchają, nie popychają dziecka, ani nie naruszają w jakikolwiek sposób jego nietykalności cielesnej;
  - 3) nie dotykają dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny;
  - 4) zachowują szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach powinno się reagować z wyczuciem, jednak stanowczo, aby pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic;
  - 5) nie ukrywają bądź zatajają sytuacji, w których nastąpił kontakt fizyczny z dzieckiem;
  - 6) nie nawiązują kontaktu fizycznego, który wiąże się z jakąkolwiek gratyfikacją lub wynika z relacji władzy;

- 7) w sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, unikają innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem;
  - 8) nawiązują kontakt fizyczny z dzieckiem zachowując zasady bezpiecznego kontaktu w odpowiedzi na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględniając wiek dziecka, jego etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny.
4. Prowadzący i pracownicy kierują się następującymi zasadami dotyczącymi kontaktowania się z dziećmi poza kontekstem pracy:
- 1) nie zapraszają dzieci do swojego miejsca zamieszkania;
  - 2) nie spotykają się z dziećmi poza godzinami pracy;
  - 3) nie kontaktują się z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych);
  - 4) są świadomi cyfrowych zagrożeń i ryzyka wynikającego z prywatnej aktywności w sieci internetowej, np. lajkowania określonych stron, korzystania z aplikacji randkowych, obserwowania określonych osób lub stron w mediach społecznościowych i ustawień prywatności kont;
  - 5) nie nawiązują kontaktów z dziećmi poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych.

Rozdział III

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnimi

§ 4.

Podstawową zasadą w relacjach między dziećmi jest szacunek wobec innych. Szacunek jest fundamentem wszystkich innych zasad i obejmuje komunikowanie się w sposób pozytywny i konstruktywny, szanowanie odmienności innych, szanowanie granic osobistych i prywatności innych, rozwiązywanie konfliktów bez użycia agresji, pomaganie sobie nawzajem i wspieranie się.

§ 5.

Szczegółowe zasady obowiązujące w relacjach między dziećmi:

dotyczące okazywania szacunku innym osobom

- 1) swoją postawą, zachowaniem oraz językiem okazują szacunek innym;
- 2) swoim zachowaniem i postępowaniem nie naruszają poczucia godności i wartości osobistej innych;
- 3) są miłe i koleżeńskie;
- 4) mają prawo do własnych poglądów, ocen i opinii oraz wyrażania ich, pod warunkiem, że sposób ich wyrażania wolny jest od agresji i przemocy oraz nie wyrządza nikomu krzywdy;
- 5) nie stosują przemocy wobec innych;
- 6) nie upokarzają, nie obrażają, nie wyśmiewają i nie znieważają innych;
- 7) nie kierują wobec innych obraźliwych uwag, w tym o zabarwieniu seksualnym;
- 8) nie używają słów ani gestów seksualnie prowokacyjnych;
- 9) nie zastraszają i nie grożą innym;

dotyczące poszanowania godności, przekonań i odmienności innych osób

- 10) szanują innych niezależnie od wieku, płci, religii, światopoglądu, pochodzenia, statusu ekonomicznego i społecznego, przekonań, niepełnosprawności, cech fizycznych, orientacji seksualnej;
- 11) nikogo nie dyskryminują ze względu na jakąkolwiek jego odmiennost;

dotyczące szanowania prywatności innych i własności prywatnej

- 12) szanują prywatność innych, w tym prywatność cudzej korespondencji;

- 13) szanują granice osobiste i nietykalność cielesną innych;
- 14) nie niszczą celowo własności innych;
- 15) nie przywłaszczają sobie własności innych;
- 16) nie wyłudniają rzeczy od innych;
- 17) nie wysługują się innymi w zamian za korzyści materialne;

dotyczące współdziałania w zespole

- 18) okazują troskę, wsparcie i pomoc innym;
- 19) współpracują ze sobą dążąc do porozumienia oraz unikając konfliktów;
- 20) współpracują ze sobą rzetelnie i uczciwie;
- 21) nie kpią, nie wyśmiewają i nie szydzą z trudności lub słabości u innych;

dotyczące zachowań będących przejawami agresji lub przemocy

- 22) nie robią niczego co miałyby na celu spowodowanie bólu i cierpienia zarówno fizycznego, jak i psychicznego u drugiej osoby;
- 23) nie stosują agresji fizycznej, np. nie biją, nie popychają, nie kopią, nie opluwają innych;
- 24) nie stosują agresji słownej, np. nie używają obraźliwych słów, gestów i żartów, nie wyśmiewają, nie poniżają;
- 25) nie stosują agresji psychicznej, np. nie stosują gróźb, nie manipulują, nie zastraszają, nie szantażują, nie wykluczają, nie przymuszają;
- 26) nie wykorzystują wobec drugiego dziecka przewagi fizycznej;

dotyczące przeciwstawiania się zachowaniom będącym przejawami agresji lub przemocy

- 27) w sytuacji gdy inne dziecko doświadcza jakiegokolwiek formy agresji lub przemocy, reagują na nią, np: pomagają ofierze, zgłaszają to osobom dorosłym, szukają pomocy dla ofiary u osoby dorosłej;
- 28) w sytuacji gdy sami doświadcniają jakiegokolwiek formy agresji lub przemocy, szukają pomocy u osoby dorosłej;

dotyczące dojrzałego i pokojowego rozwiązywania konfliktów

- 29) starają się dojrzałe i pokojowo rozwiązywać konflikty i spory;
- 30) bez względu na powód nie stosują agresji i przemocy fizycznej, słownej lub psychicznej w celu rozwiązywania konfliktów lub sporów;

dotyczące kultury osobistej w tym dbania o kulturalny język

- 31) zachowują się kulturalnie wobec innych, np. używają zwrotów grzecznościowych;
- 32) okazują uprzejmość i życzliwość;
- 33) nie używają wulgaryzmów i obraźliwych słów, ani nie wykonują obraźliwych gestów;

dotyczące mediów cyfrowych

- 34) nie utrwalają wizerunku innych poprzez fotografowanie lub nagrywanie obrazu lub dźwięku bez zgody innych;
- 35) nie utrwalają wizerunku innych dzieci w sytuacjach intymnych lub mogących zawstydić;
- 36) nie stosują cyberprzemocy, która obejmuje m.in.: publikowanie poniżających filmów lub zdjęć w sieci; publikowanie ośmieszających, wulgarnych komentarzy, postów lub innych treści w sieci; podszywanie się pod inne osoby, włamanie na czyjeś konto w sieci, prześladowanie, zastraszanie, nękanie poprzez użycie cyfrowych mediów;

dotyczące dbałości o bezpieczeństwo i zdrowie własne oraz innych osób

- 37) znają i przestrzegają procedur bezpieczeństwa;
- 38) nie stwarzają sytuacji, które mogłyby zagrażać ich bezpieczeństwu lub bezpieczeństwu innych dzieci;
- 39) nie używają alkoholu, używek, narkotyków ani innych substancji psychoaktywnych ani nie udostępniają ich innym;

dotyczące brania odpowiedzialności za swoje zachowanie

- 40) biorą odpowiedzialność za swoje zachowanie biorąc pod uwagę ich wiek, poziom rozwoju intelektualnego i emocjonalnego oraz okoliczności.

Rozdział IV

Zasady i procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu dziecka

§ 6.

1. Prowadzący i pracownicy posiadają wiedzę umożliwiającą rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.
2. Prowadzący i pracownicy monitorują sytuację życiową i dobrostan dziecka.

§ 7.

1. Interwencja jest podejmowana w przypadku, gdy:
  - 1) prowadzący lub pracownik podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone,
  - 2) dziecko ujawniło, że doświadcza krzywdzenia,
  - 3) inna osoba (dorosła lub dziecko) zgłosiła podejrzenie krzywdzenia lub wykorzystywania dziecka.
2. Osobami odpowiedzialnymi za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenie mu wsparcia są wszyscy pracownicy, w szczególności zaś prowadzący.

§ 8.

Zasady podejmowania interwencji:

- 1) Wszelkie działania muszą być podejmowane z myślą o dobru i bezpieczeństwie dziecka.
- 2) Prowadzący oraz każdy pracownik, który podejrzewa krzywdzenie dziecka, ma obowiązek podjąć odpowiednie kroki.
- 3) Wszystkie informacje dotyczące sprawy muszą być traktowane jako poufne, by chronić prywatność dziecka oraz osób zaangażowanych, a w związku z tym powinny być udostępniane wyłącznie osobom bezpośrednio zaangażowanym w interwencję.
- 4) W swoich osądach należy zachować obiektywizm i unikać subiektywnych interpretacji lub nadinterpretacji.
- 5) Podejmowane działania powinny być przemyślane, bezzwłoczne i mieć na celu zabezpieczenie dziecka przed dalszą ewentualną przemocą lub zaniedbaniami.
- 6) Przeprowadzając interwencję należy zachować wyczuwanie i empatię, aby nie pogłębiać traumatycznych doświadczeń dziecka. Ważne jest, aby dziecko czuło się bezpieczne i zrozumiane.
- 7) Działania powinny być prowadzone w sposób zgodny z obowiązującymi procedurami i prawem.
- 8) Działania powinny być podejmowane we współpracy z innymi instytucjami, których rola w życiu dziecka i jego ochronie jest kluczowa, np. szkoła, policja, ośrodek pomocy społecznej.
- 9) Działania powinny być skoordynowane, aby zapewnić kompleksowe wsparcie dla dziecka.
- 10) Wszystkie zauważone symptomy krzywdzenia dzieci oraz podejmowane w związku z tym działania powinny być dokładnie dokumentowane.

§ 9.

1. Ustalanie planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia jest kluczowym elementem procesu ochrony dziecka przed dalszą przemocą oraz zapewnienia mu odpowiedniej pomocy psychologicznej, prawnej i społecznej.
2. Plan wsparcia należy oprzeć o przeprowadzoną wieloaspektową ocenę sytuacji dziecka, uwzględniając jego stan emocjonalny, fizyczny, warunki życia oraz relacje z opiekunami. W

proces ten mogą być zaangażowani opiekunowie, psychologowie, pedagodzy, lekarze oraz inni specjaliści.

3. Plan wsparcia należy dostosować do unikalnych potrzeb i okoliczności każdego dziecka tj. uwzględnić wiek, dojrzałość, poziom rozwoju intelektualnego i emocjonalnego dziecka, jego ewentualną niepełnosprawność lub specjalne potrzeby edukacyjne, jak również specyfikę doznanej przez dziecko krzywdy.
4. Należy bezzwłocznie podjąć działania mające na celu ochronę dziecka przed dalszym krzywdzeniem, w tym możliwość odseparowania go od sprawcy.
5. Podczas tworzenia planu interwencyjnego należy:
  - 1) rozważyć możliwość zastosowania środków prawnych, takich jak powiadomienie odpowiednich służb, skierowanie zawiadomień lub pism do sądu;
  - 2) w razie konieczności zapewnić dziecku dostęp do psychologa lub psychoterapeuty specjalizującego się w pracy z dziećmi, które doświadczyły przemocy lub w razie braku takiej możliwości przekazać opiekunom dziecka informacje, gdzie taka pomoc może zostać udzielona;
  - 3) jeśli zasadne, dać dziecku możliwość kontynuowania uczestniczenia w zajęciach, co może pomóc w odbudowie poczucia normalności i stabilizacji;
  - 4) zaplanować charakter oraz zakres działań wspierających opiekunów dziecka, np. wsparcie psychoedukacyjne, aby lepiej zrozumieć sytuację dziecka i nauczyć się, jak wspierać je w procesie zdrowienia, informowanie o źródłach wsparcia dla dziecka oraz rodziny;
  - 5) zaplanować charakter oraz zakres współpracy z innymi instytucjami zaangażowanymi w pomoc dziecku (szkoła, placówki medyczne, policja, prokuratura, sąd, organizacje pozarządowe);
  - 6) regularnie monitorować sytuację dziecka i skuteczności podejmowanych działań, a jeśli konieczne wprowadzić niezbędne zmiany do planu wsparcia;
  - 7) rozważyć ewentualną konieczność zaplanowania długotrwałej opieki i wsparcia, w tym kontynuacji terapii oraz monitorowania jego sytuacji życiowej, nawet po zakończeniu formalnych działań interwencyjnych.
6. Wszystkie działania powinny być prowadzone z poszanowaniem godności, prywatności i autonomii dziecka, uwzględniając jego prawo do wyrażenia opinii na temat podejmowanych wobec niego działań.
7. Dziecko, w miarę swoich możliwości rozwojowych, powinno być informowane o swoich prawach oraz o krokach, które są podejmowane w celu jego ochrony.

§ 10.

Procedura postępowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka przez pracownika:

- 1) Informacja o podejrzeniu krzywdzenia dziecka przez pracownika jest bezzwłocznie zgłaszana przełożonemu lub prowadzącemu;
- 2) Przełożony lub prowadzący stwarza warunki zabezpieczające dziecko przed ewentualnym dalszym krzywdzeniem dziecka przez pracownika;
- 3) Przełożony lub prowadzący wyjaśnia okoliczności i sporządza opis zaistniałej sytuacji oraz plan pomocy dziecku na podstawie rozmów z:
  - a) osobą zgłaszającą podejrzenie krzywdzenia dziecka,
  - b) osobą podejrzaną o krzywdzenie,
  - c) opiekunami dziecka,
  - d) dzieckiem (jeśli zasadne);
- 4) W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez pracownika placówki, decyzja o zgłoszeniu do odpowiednich służb zależy od charakteru i powagi incydentu. Zgłoszenie do odpowiednich służb jest konieczne w przypadkach, gdy istnieje podejrzenie przestępstwa,

poważnego naruszenia praw dziecka, lub gdy interwencja wewnętrzna jest niewystarczająca dla zapewnienia bezpieczeństwa dziecka.

- 5) W sytuacji, gdy podejrzenie krzywdzenia dziecka przez pracownika nosi znamiona:
- przemocy fizycznej, np. jakiegokolwiek fizyczne ataki na dziecko (w tym uderzenie, kopnięcie, popychanie), które mogą spowodować obrażenia lub traumę lub użycie nadmiernej siły fizycznej, nawet jeśli nie doszło do widocznych obrażeń, ale incydent wykracza poza akceptowalne normy dyscypliny;
  - przemocy seksualnej, np. jakiegokolwiek podejrzenie molestowania seksualnego, nieodpowiednich kontaktów fizycznych lub zachowań o charakterze seksualnym wobec dziecka lub wszelkie działania, które mogą sugerować wykorzystywanie seksualne dziecka przez pracownika, w tym słowne propozycje, nieodpowiednie komentarze lub gesty;
  - przemocy psychicznej, np. systematyczne zastraszanie, wyzywanie, upokarzanie lub inne formy przemocy psychicznej, które mają na celu zniszczenie poczucia własnej wartości dziecka lub powtarzające się incydenty, które prowadzą do długotrwałych problemów emocjonalnych lub psychicznych u dziecka lub;
  - znaczącego zaniedbania w opiece, np. celowe ignorowanie potrzeb dziecka, które prowadzi do zagrożenia zdrowia lub bezpieczeństwa dziecka (w tym nieudzielenie pomocy w sytuacji zagrożenia zdrowia, niewłaściwa opieka podczas zajęć) lub przypadki, gdzie pracownik świadomie naraża dziecko na niebezpieczeństwo (w tym zostawienie dziecka bez nadzoru w niebezpiecznych warunkach) oraz;
  - w każdej innej sytuacji, w której istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa, tj. jakiegokolwiek zachowania, które mogą być uznane za przestępstwo zgodnie z obowiązującym prawem, np. groźby karalne, porwanie, naruszenie nietykalności cielesnej

przełożony zgłasza sprawę odpowiednim służbom.

- 6) W sytuacji, gdy podejrzenie krzywdzenia dziecka przez pracownika dotyczy:
- drobnych przewinień dyscyplinarnych, np. jednorazowe, drobne naruszenia zasad etyki zawodowej, takie jak podniesienie głosu lub nieodpowiedni komentarz, który nie powoduje długotrwałych skutków dla dziecka;
  - zdarzeń i zaniedbań wynikających z nieświadomości lub błędu, np. przypadki, gdzie pracownik nieumyślnie popełnił błąd, np. nieodpowiednie podejście do dziecka z powodu braku wiedzy na temat specjalnych potrzeb dziecka lub;
  - incydentalnych konfliktów między pracownikiem a dzieckiem, które można rozwiązać wewnętrznie poprzez rozmowy, mediację i wsparcie psychologiczne

przełożony podejmuje stosowne działania mające na celu zmianę postępowania i zachowania u pracownika.

- 7) Działania podejmowane przez przełożonego opisane w ust. 6 mogą przyjąć formę rozmowy wyjaśniającej z pracownikiem, rozmowy dyscyplinującej, upomnienia, szkolenia lub innej formy wsparcia pracownika. Przełożony monitoruje zachowania pracownika, a w razie braku poprawy podejmuje inne stosowne działania dyscyplinujące.

§ 11.

Procedura postępowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka przez opiekuna dziecka:

- Informacja o podejrzeniu krzywdzenia dziecka przez opiekuna dziecka jest bezzwłocznie zgłaszana przełożonemu lub prowadzącemu.
- Przełożony lub prowadzący wyjaśnia okoliczności i sporządza opis zaistniałej sytuacji oraz plan pomocy dziecku na podstawie rozmów z:
  - osobą zgłaszającą podejrzenie krzywdzenia dziecka
  - opiekunem podejrzanym o krzywdzenie

- c) opiekunem nie krzywdzącym
  - d) dzieckiem (jeśli zasadne).
- 3) Jeśli życie lub zdrowie dziecka znajduje się w bezpośrednim niebezpieczeństwie, przełożony lub prowadzący stwarza warunki zabezpieczające dziecko przed ewentualnym dalszym krzywdzeniem przez rodzica lub opiekuna i bezzwłocznie zawiadamia odpowiednie służby.
  - 4) W przypadku doświadczania przez dziecko krzywd (nie noszących znamion przemocy ani przestępstwa) o charakterze incydentalnym lub wynikającym z niewydolności wychowawczej jego opiekunów (np. zaniedbywanie potrzeb dziecka, stosowanie krzywdzących metod wychowawczych, niedopilnowanie lub niewspieranie dziecka w jego wywiązywaniu się z obowiązków szkolnych lub edukacyjnych) udziela się wsparcia opiekunom w celu pokonania tych trudności.
  - 5) W przypadku braku współpracy ze strony opiekuna lub braku zmiany sytuacji dziecka na lepsze zawiadamia się ośrodek pomocy społecznej lub kieruje pismo do sądu rodzinnego z prośbą o wgląd w sytuację rodzinną.

§ 12.

Procedura postępowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko:

- 1) Informacja o podejrzeniu krzywdzenia dziecka przez inne dziecko jest bezzwłocznie zgłaszana przełożonemu lub prowadzącemu.
- 2) Przełożony lub prowadzący wyjaśnia okoliczności i sporządza opis zaistniałej sytuacji oraz plan pomocy dziecku na podstawie rozmów z:
  - e) osobą zgłaszającą podejrzenie krzywdzenia dziecka przez inne dziecko,
  - f) dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie,
  - g) dzieckiem doświadczającym krzywdy,
  - h) opiekunem dziecka podejrzanego o krzywdzenie,
  - i) opiekunem dziecka doświadczającego krzywdy.
- 3) Prowadzący stwarza warunki zabezpieczające dziecko przed ewentualnym dalszym krzywdzeniem dziecka przez inne dziecko.
- 4) W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko, decyzja o zgłoszeniu do odpowiednich służb zależy od charakteru i powagi incydentu. Zgłoszenie do odpowiednich służb jest konieczne w przypadkach, gdy istnieje podejrzenie przestępstwa lub gdy interwencja wewnętrzna jest niewystarczająca dla zapewnienia bezpieczeństwa dziecka.
- 5) Gdy istnieje prawdopodobieństwo popełnienia przestępstwa, powiadamia się policję lub sąd rodzinny wysyłając zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa.
- 6) Gdy charakter wyrządzanych krzywd nie nosi znamion przestępstwa, podejmuje się działania wspierające dziecko wyrządzające krzywdy o charakterze edukacyjno-wychowawczym, których celem jest poprawa zachowania tego dziecka. Jeśli działania te nie przynoszą poprawy, podejmuje się dalsze kroki zabezpieczające, w tym możliwe jest skierowanie do sądu rodzinnego wniosku o wgląd w sytuację rodziny dziecka.

§ 13.

1. Osobą odpowiedzialną za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego jest prowadzący lub wyznaczony przez prowadzącego pracownik.
2. Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa może zostać złożone osobiście, zgłaszając taki fakt w komisariacie policji właściwym wg miejsca popełnienia przestępstwa lub pisemnie, wysyłając odpowiednie pismo do właściwej jednostki policji lub właściwej wg miejsca zaistnienia przestępstwa prokuratury rejonowej.
3. Zawiadomienie powinno zawierać szczegóły zdarzenia, dane poszkodowanego dziecka, dane świadków, opis okoliczności oraz należy dołączyć wszelkie dowody.

4. W nagłych przypadkach, gdy istnieje bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia dziecka, zawiadomienie powinno być dokonane telefonicznie do odpowiednich służb ratunkowych (np. 112), z późniejszym dostarczeniem pisemnego zawiadomienia.

Rozdział V

Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie pracowników do stosowania standardów oraz zasady przygotowania tych pracowników do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności.

§ 14.

1. Osobą odpowiedzialną za standardy ochrony małoletnich oraz sprawującą nadzór nad ich realizacją jest prowadzący.
2. Osobą odpowiedzialną za przygotowanie pracowników do stosowania standardów ochrony małoletnich jest prowadzący lub upoważniona przez niego osoba.
3. Osoba odpowiedzialna za przygotowanie pracowników do stosowania standardów ochrony małoletnich posiada doświadczenie w pracy z małoletnimi oraz wiedzę i umiejętności pozwalające na przeprowadzanie szkoleń pracowników obejmujące m.in. następujące zagadnienia:
  - rozpoznawanie symptomów krzywdzenia małoletnich,
  - procedury interwencji w przypadku podejrzeń krzywdzenia małoletnich,
  - odpowiedzialność prawna pracowników placówki zobowiązanych do podejmowania interwencji w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia krzywdzenia małoletnich,
  - zasady informowania służb oraz współpracy z instytucjami zewnętrznymi w kontekście ochrony małoletnich przed krzywdzeniem.
4. Szkolenia, o których mowa w ust. 3, są organizowane raz w roku, w terminie wskazanym przez prowadzącego.
5. Osoba, o której mowa w ust. 2, zapoznaje pracowników ze standardami ochrony małoletnich oraz odbiera od każdego zatrudnionego pracownika oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami ochrony małoletnich obowiązującymi w placówce.
6. Pracownicy nowo zatrudnieni w placówce są zapoznawani ze standardami w pierwszym tygodniu pracy i w tym czasie jest od nich odbierane oświadczenie, o którym mowa w ust. 5.

Rozdział VI

Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego.

§ 15.

1. Wszystkie ujawnione lub zgłoszone incydenty lub zdarzenia zagrażające dobru małoletniego są bezzwłocznie i rzetelnie dokumentowane.
2. Dokumentacja jest przechowywana w sposób zapewniający ich bezpieczeństwo i poufność. Dostęp do dokumentów posiadają tylko uprawnione osoby, tj. zaangażowane w daną sprawę. Dokumentacja przechowywana elektronicznie chroniona jest poprzez hasła.
3. Dokumentacja dotycząca danej sprawy przekazywana jest uprawnionym służbom i instytucjom podczas składania zawiadomień (np. o możliwości popełnienia przestępstwa) lub wniosków (np. o wgląd w sytuację rodziny) oraz na wniosek tych instytucji.
4. Dokumenty są archiwizowane zgodnie z prawem.

Rozdział VII

Zasady przeglądu i aktualizacji standardów oraz zasady i sposób udostępniania opiekunom oraz małoletnim standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania;

§ 16.

1. Prowadzący jest osobą odpowiedzialną za monitorowanie realizacji standardów oraz za reagowanie na sygnały naruszenia standardów.
2. Co najmniej raz na dwa lata prowadzący dokonuje oceny standardów w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami. Wnioski z przeprowadzonej oceny są pisemnie dokumentowane.
3. W razie konieczności prowadzący wprowadza do standardów niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom, dzieciom i ich opiekunom nowe brzmienie standardów.
4. Treść standardów jest dostępna dla pracowników placówki, dzieci i ich opiekunów na stronie internetowej www.magis.edu.pl w wersji elektronicznej oraz w wersji papierowej na prośbę pracownika, dziecka lub opiekuna dziecka.
5. Treść standardów jest dostępna również w wersji skróconej zawierającej informacje istotne dla małoletnich biorąc pod uwagę konieczność ich zrozumienia przez osoby małoletnie.

Rozdział VIII

Zasady korzystania przez dzieci z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci internet i procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci internet oraz utrwalonymi w innej formie

§ 17.

1. Osobą odpowiedzialną za internet i sprawującą nadzór nad bezpieczeństwem dzieci w internecie jest prowadzący.
2. Dostęp dziecka do internetu możliwy jest pod nadzorem pracownika oraz bez nadzoru pracownika na przeznaczonych do tego komputerach oraz na własnych urządzeniach za pomocą sieci wifi.
3. Podejmowane są działania zabezpieczające dzieci przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju, tj. na urządzeniach elektronicznych jest zainstalowane i regularnie aktualizowane oprogramowanie zabezpieczające.
4. Dzieci są regularnie edukowane na temat zasad dotyczących bezpiecznego korzystania z internetu (np. niepodawanie danych osobowych, haseł i innych wrażliwych informacji) oraz zagrożeń z nim związanych, takich jak cyberprzemoc, uzależnienia czy kontakty z nieznanymi.
5. Dzieci zobowiązane są do przestrzegania następujących zasad korzystania z internetu:
  - 1) Traktuj innych w internecie tak, jak chciałbyś być traktowany. Nie obrażaj, nie hejtuj, nie stosuj żadnej formy cyberprzemocy.
  - 2) Nie udostępniaj ani nie publikuj treści, które mogą ranić innych, w szczególności treści rasistowskich, homofobicznych, seksistowskich lub innych form dyskryminacji.
  - 3) Jeśli zauważysz, że ktoś jest ofiarą cyberprzemocy, nie dołączaj do tego. Zgłoś problem zaufanej osobie dorosłej.
  - 4) Jeśli podczas korzystania z internetu coś Cię zaniepokoi, zwróć się do zaufanej osoby dorosłej.
  - 5) Korzystaj tylko ze stron internetowych i aplikacji, które zostały zatwierdzone przez rodziców lub nauczycieli. Strony te powinny być edukacyjne, rozrywkowe, lub w inny sposób odpowiednie do Twojego wieku.
  - 6) Nie wchodź na strony z podejrzanymi wyglądającymi adresami, które mogą być próbą wyłudzenia danych (phishing) lub mogą zawierać niebezpieczne treści.
  - 7) Nie wchodź na strony z treściami nieodpowiednimi dla dzieci, takimi jak przemoc, pornografia, czy hazard. Mogą one nie tylko wpłynąć negatywnie na Twoje samopoczucie i rozwój, ale również zawierać złośliwe oprogramowanie.

- 8) Nie klikaj w linki lub załączniki od osób, których nie znasz, ponieważ mogą one zawierać wirusy lub prowadzić do niebezpiecznych stron.
  - 9) Nie klikaj na reklamy lub wyskakujące okienka (pop-upy), które mogą prowadzić do niebezpiecznych stron. Często te reklamy próbują skłonić Cię do pobrania oprogramowania, które może zaszkodzić Twojemu urządzeniu.
  - 10) Zawsze pamiętaj, że Twoje zachowanie w internecie może mieć konsekwencje w świecie rzeczywistym. Nawet jeśli myślisz, że Twoje komentarze są anonimowe, mogą one skrzywdzić innych lub wpłynąć na Twoją reputację.
  - 11) Bądź krytyczny wobec informacji, które znajdujesz online. Jeśli coś wydaje się podejrzane lub niewiarygodne, skonsultuj to z rodzicami lub inną zaufaną dorosłą osobą.
  - 12) Nigdy nie dokonuj zakupów przez internet bez zgody rodziców. Nie udostępniaj numerów kart kredytowych ani żadnych danych finansowych.
  - 13) Nie udostępniaj swojego imienia, nazwiska, adresu, numeru telefonu, ani innych danych osobowych w internecie bez zgody rodziców.
  - 14) Twórz hasła, które są trudne do odgadnięcia i zawierają litery, cyfry oraz symbole. Nigdy nie dziel się swoim hasłem z nikim poza rodzicami lub innymi zaufanymi osobami.
6. W przypadku naruszenia powyższych zasad, dziecko może zostać czasowo pozbawione dostępu do urządzeń elektronicznych. W przypadku poważnych naruszeń mogą zostać podjęte dodatkowe środki dyscyplinarne.
  7. Wyznaczony pracownik regularnie sprawdza, czy na urządzeniach podłączonych do internetu nie znajdują się niebezpieczne treści. W przypadku znalezienia takich treści, stara się ustalić, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia i przeprowadza rozmowę z dzieckiem na temat bezpieczeństwa w internecie. Jeśli w wyniku przeprowadzonej rozmowy uzyska informację, że dziecko jest krzywdzone, podejmuje stosowne działania.

Opracowano w dniu: 14 sierpnia 2024 r.

Weszło w życie w dniu: 14 sierpnia 2024 r.